

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Priellovej a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Štefana Šatku, v právnej veci žalobcu: **E., s. r. o., U., X., Česká republika, IČO: X.,** právne zastúpený: JUDr. M. L., advokátka, H., 917 00 Trnava, proti žalovanému: **JUDr. V. K., Z., X. Bratislava, správkyňa konkurznej podstaty úpadcu T., a. s., C., 917 84 Trnava, IČO: X.,** právne zastúpený: JUDr. V. B., advokát, Z., X. Bratislava, **o vylúčenie veci zo súpisu konkurznej podstaty,** na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 16 Cbi 52/04-225 zo dňa 26. februára 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 16 Cbi 52/04-225 zo dňa 26. februára 2007 **p o t v r d z u j e.**

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave žalobu zamietol. V odôvodnení sa konštatuje, že právny predchodca žalobcu sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 16. 07. 2004 domáhal vylúčenia zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu T., a. s., Trnava, 3 ks kovacích stolíc kruhových – LZK 1600, 2 ks kovacích stolíc – hranol LZK 1600,

3 ks kovacích stolíc kruhových – LZK 2500 a 2 ks kovacích stolíc – hranol – LZK 2500. Súd pripustil zámenu účastníka konania na strane žalobcu tak, že z konania vystúpil pôvodne označený žalobca K., s. r. o., V., Česká republika, a na jeho miesto do konania vstúpil E., s. r. o., S., Česká republika. Uznesením sp. zn. 1 K 307/00 zo dňa 11. 05. 2001 bol na majetok úpadcu vyhlásený konkurz. Podľa ust. § 6 ods. 1, 2 ZKV, správca konkurznej podstaty zahrnul do súpisu podstaty aj hnutelné veci špecifikované v žalobe. Podľa tvrdenia žalobcu sú jeho vlastníctvom, a preto sa žalobou domáha ich vylúčenia. Vlastníctvo k uvedeným predmetom mal nadobudnúť na základe kúpnej zmluvy zo dňa 20. 11. 2000 od O. C., s. r. o., S.. O. C., s. r. o. mala vlastníctvo k predmetným hnutelným veciam nadobudnúť titulom nepeňažného vkladu, ktorý do majetku tejto spoločnosti vložil úpadca. Na dôkaz svojho tvrdenia žalobca predložil tzv. Upisovací prohlásení zo dňa 04. 07. 2000, ktorým preukazuje zoznam hnutelných vecí, ktoré úpadca vložil ako nepeňažný vklad do spoločnosti O. C., s.r.o., S.. Na podporu svojich tvrdení ďalej predložil notársku zápisnicu Nz 14/2001, N 14/2001, ako aj svedecké výpovede.

V tomto konaní sa súd ako predbežnou otázkou zaoberal vlastníckym právom k predmetným hnutelným veciam.

Z vykonaného dokazovania mal prvostupňový súd za preukázané, že žalobca sa domáhal vydania kovacích stolíc, ktoré slúžia ako vymeniteľné príslušenstvo stroja. Kovacie stolice nie sú nijako identifikované ako súčasť toho ktorého konkrétneho stroja, ale len ako vymeniteľné príslušenstvo, a preto nie je možné určiť, či predmetné kovacie stolice, ktoré boli zapísané do majetku konkurznej podstaty úpadcu, sú tými istými kovacími stolicami, ktoré mali byť súčasťou nepeňažného vkladu do spoločnosti O. C., s. r. o.

Žalobca ich nijakým spôsobom nekonkretizoval (napr. označením výrobného čísla), a keďže ide o výmenné príslušenstvo stroja, ktoré navyše žalobca nikdy fyzicky nedržal, keďže stroje ako celok neopustili územie Slovenskej republiky, dnes nie je možné s určitosťou povedať, že stolice, ktoré boli zapísané do majetku podstaty, sú totožné so stolicami, ku ktorým v roku 2000 mal nadobudnúť žalobca vlastníctvo kúpnu zmluvou.

Na základe vykonaného dokazovania, súd konštatoval, že žalobca svoj právny nárok v konaní pred súdom nepreukázal, a preto súd žalobu zamietol. O trovách konania bolo rozhodnuté v súlade s ust. § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti rozsudku podal žalobca odvolanie. Uviedol, že nemôže súhlasiť so záverom prvostupňového súdu, že nie je možné určiť, či kovacie stolice, ktoré boli zapísané do majetku konkurznej podstaty úpadcu, sú tými istými kovacími stolicami, ktoré mali byť súčasťou nepeňažného vkladu do spoločnosti O. C.. Trvá na tom, že žalovaná, ktorá vypovedala 29. 01. 2007 na pojednávaní, že predmetné strojné zariadenie sa nachádzalo podľa vyhlásenia Ing. J. B. v priestoroch spoločnosti T. a bolo v majetku T., a. s., nie je pravdivé, pretože uvedený svedok na pojednávaní dňa 04. 12. 2006 jednoznačne vypovedal, že predmetné strojné zariadenie nebolo ku dňu vyhlásenia konkurzu na T., a. s., majetkom úpadcu z dôvodu, že bolo súčasťou vecného vkladu do základného imania spoločnosti O. C.. Žalobca ďalej sponchybnuje vyjadrenie žalovanej, ktorá tvrdila, že predmetné zariadenie sa nachádzalo v priestoroch T., a. s., pričom v čase vyhlásenia konkurzu úpadca žiadne výrobné priestory už neužíval, pretože ich využívala spoločnosť T. U., s. r. o., po nej spoločnosť B., po tejto spoločnosti spoločnosť K. a napokon spoločnosť H.. Týmto spoločnostiam žalobca predmetné strojné zariadenia prenajímal. Spoločnosť H., a. s., však upínacie a kovacie stolice už používala neoprávnene, pretože žalobca jej ich už neprenajal. Podľa jeho názoru sa jedná o účelovo objavený majetok správkyňou, keďže v priestoroch úpadcu sa po vyhlásení konkurzu vystriedali štyri spoločnosti a T., a. s. výrobné priestory už dva roky nevlastnila.

Žalobca poukazuje aj na korešpondenciu Ing. R. K., ktorá tvrdila, že nevie, kto je majiteľom kovacích stolíc, pričom žalovaná uvádzala, že spoločnosť H., a. s. ich užívala v domnienke, že ich odkúpila ako súčasť majetku v rámci konkurzného konania.

Žalobca preto navrhol doplniť dokazovanie o opätovné vypočutie svedkov, a to Ing. R. K., Ing. A. S. a Ing. B..

Súd prvého stupňa však vyhlásil dokazovanie za skončené, nevysporiadal sa s predneseným návrhom a podľa názoru žalobcu tak nevyužil všetky možnosti objasnenia veci.

Žalobca navrhuje, aby odvolací súd zrušil rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 16 Cbi 52/04-225 zo dňa 26. 02. 2007 a vrátil ho súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaný sa vyjadril k podanému odvolaniu a navrhol napadnuté rozhodnutie potvrdiť ako vecne správne. Je potrebné sa stotožniť so záverom súdu prvého stupňa. Žalobca žiadnym

spôsobom nekonkretizoval predmetné kovacie stolice, a keďže ide o výmenné príslušenstvo stroja, ktoré navyše žalobca a ani jeho údajný právny predchodcovia nikdy fyzicky nedržal, keďže stroje ako celok neopustili územie Slovenskej republiky, dnes už nie je možné s určitosťou povedať, že stolice, ktoré boli zapísané do majetku konkurznej podstaty (a ktoré boli konkretizované číslom výkresu – evidenčným číslom), sú totožné so stolicami, ku ktorým mal navrhovateľ údajne vlastníctvo. Na takto zistenom skutkovom stave by nič nezmenilo ani nadbytočné a nehospodárne vykonanie ďalších žalobcom označených dôkazov. Žalobca si zrejme dostatočne neuvedomil, že znáša dôkazné bremeno ohľadom ním tvrdených skutočností, ako aj, že ani ním navrhované ďalšie dôkazy by nezmenili skutkový stav veci zistený súdom prvého stupňa, keďže by nepreukázali totožnosť kovacích stolíc, ktoré boli zapísané do konkurznej podstaty a kovacích stolíc, ktorých je navrhovateľ údajne vlastníkom.

Súd prvého stupňa postupoval správne, keď návrh na začatie konania v celom rozsahu zamietol z dôvodu, že žalobca svoj právny nárok v konaní pred súdom nepreukázal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p., a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O. s. p. konštatuje správnosť napadnutého rozhodnutia jeho odôvodnenia a v celom rozsahu sa s ním stotožňuje.

Predmetom sporu je vylučovacia žaloba v zmysle § 19 ods. 2 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKV“). Majetkom podliehajúcim konkurzu je konkurzná podstata, ktorú tvoria veci, byty a nebytové priestory, práva a iné majetkové hodnoty (ďalej len „majetok“), ktoré patrili dlžníkovi v deň vyhlásenia konkurzu a majetok, ktorý dlžník nadobudol počas konkurzu, ako aj majetok, ktorým dlžník zabezpečil svoj majetok (§ 6 ZKV).

Popri tomto majetku správca zapisuje do súpisu konkurznej podstaty vždy i majetok, o ktorom môže mať sám správca pochybnosti, či takýto majetok patrí do konkurznej podstaty, ale i majetok, o ktorého zaradenie do súpisu konkurznej podstaty správca pochybnosti síce nemá, avšak iné osoby jeho zaradenie do súpisu spochybňujú.

Pôvodný žalobca K., s. r. o. vylučovaciou žalobu opieral o vlastnícke právo k hnutelným veciam – kovacím stoliciam (špecifikovaných v petite žaloby), ktoré mal nadobudnúť titulom uzavretej kúpnej zmluvy zo dňa 20. 11. 2000, ktorá nebola ako dôkaz predložená, od spoločnosti O. C., s. r. o., S. ako predávajúceho. Táto spoločnosť mala predávajúci majetok nadobudnúť v podobe nepeňažného vkladu vloženého do jej základného imania spoločnosťou T., a. s., Trnava – úpadca.

V priebehu konania, na základe kúpnej zmluvy zo dňa 04. 10. 2005, pôvodný žalobca predal spoločnosti E., s. r. o. so sídlom Česká republika, S., hnutelné veci, ktoré sú predmetom žaloby o vylúčenie vecí zo súpisu konkurznej podstaty. Krajský súd uznesením zo dňa 06. 09. 2006 pripustil zámenu účastníkov konania na strane žalobcu a v konaní súd pokračoval s takto označeným právnym subjektom (čl. 88).

Doloženými dôkazmi – tzv. Upisovací prohlášení zo dňa 04. 07. 2000, preberací protokol zo dňa 04. 07. 2000, notárska zápisnica č. Nz 14/2001, N 14/2001, žalobca nepreukázal, že žalovaný neoprávnene zahrnul kovacie stolice do súpisu konkurznej podstaty úpadcu, resp., že sa jedná o totožné hnutelné veci, ktoré mal nadobudnúť kúpnu zmluvou zo dňa 04. 10. 2005. V zmluve nie sú kovacie stolice identifikované ako súčasť strojového zariadenia, ktoré mal žalovaný - úpadca vložiť ako nepeňažný vklad do spoločnosti O. C., s. r. o., S. a z jej obsahu taktiež nie je možné dôvodiť, že predmet predaja (bod 2.2.zmluvy) bol taktiež predmetom nepeňažného vkladu spoločnosti T., a. s. do spoločnosti O. C., s. r. o. a predávajúci K., s. r. o. sa stal ich vlastníkom.

Kovacie stolice slúžia ako výmenné príslušenstvo stroja. Sú demontovateľné a sú použiteľné do iného stroja, avšak rovnakého typu. Je teda zrejmé, že ide o vymeniteľné príslušenstvo ku kovacím lisom. Táto skutočnosť vyplýva aj zo svedeckej výpovede (zápisnica o pojednávaní zo dňa 04. 12. 2006, č. l. 114). Preto nie je možné dodatočnými výpoveďami svedkov vierohodne určiť, ktorá konkrétna kovacia stolica bola súčasťou strojov, ktorých sa vlastníctvo menilo.

V spornom prípade žalobca neunesol dôkazne bremeno a nepreukázal, že žalovaný neoprávnene zahrnul predmetné kovacie stolice do súpisu majetku úpadcu v zmysle § 6 ZKV.

O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 224 ods. 1 O. s. p. Úspešný žalovaný si trovy odvolacieho konania nevyčísľil v zmysle § 151 ods. 2 O. s. p., a preto mu odvolací súd ich náhradu nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 25. marca 2009

**JUDr. Alena P r i e c e l o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: M.